

Horogkeresztes rohamcsapatokat akarnak szervezni az egyetemi hallgatók között

(A Délmagyarország munkatársától.) Az egyetemen legutóbb lezajlott tüntetésekre kapcsolatban megindított vizsgálat egyelőre nem hozott eredményt. Azok a diákok, akiket a verekedések ügyében kihallgattak, a Teghatározottabban tagadták, hogy részük lett volna a tüntetéseken.

Illetékes helyen felmerült az a gondolat, hogy a tüntetéseket esetleg a horogkeresztesek röpcédulái robbantották ki. Ezeket a röpcédulákat — mint ismeretes — néhány nappal ez előtt szórták szét az egyetem tantermeiben. A rektor és a rendőrség is vizsgálatot indított annak a megállapítására, hogy kik terjesztették a horogkeresztes felhívásokat. A rendőrség azért kapcsolódott bele a nyomozásba, mert a röpcédulákat *enádély nélkül terjesztették*.

A szegedi nációk egyébként az egyetemi ifju-

ságot rohamcsapatokba szeretnék toborozni. Ecélből belépési nyilatkozatokat osztottak szét, amelyek arról szólnak, hogy az aláírók a magyar Hüller-pártba lépnek be, de kötelezik magukat arra is, hogy *tagjai lesznek a rohamcsapatoknak*. Az aláíróknak becsületszavukat kell adni arra, hogy nem zsidók és hogy alávetik magukat a párt alapszabályainak. Egyelőre még nem lehetett megállapítani, hogy kik a mozgatói az egyetemi nációmozgalmaknak.

A szegedi horogkeresztesek propagandát kezdtek a munkanélküliek között is. A napokban a Széchenyi-téren, azon a helyen, ahol a munkanélküliek szoktak gyülekezni, megjelent egy horogkeresztes karszalagot viselő ember és *beszédet intézett a csoporthoz*. A horogkeresztes agitátort a munkanélküliek azonnal elutasították.

Ujabb fellebbezést nyújtottak be a közgyűlés gázgyári határozata ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Kertész Béla törvényhatósági bizottsági tag fellebbezéssel támadta meg a közgyűlésnek a gázgyári szerződés meghosszabbítása ügyében hozott határozatát. Azt kéri a belügyminisztériótól, hogy a határozatot semmisítse meg. A fellebbezés többek között a következőket mondja:

— Sérelmes a közgyűlésnek határozata, amelyvel a jelenlegi vállalatnak nyújtotta az 1965. évi teendő koncesszió meghosszabbítását, holott Szeged városnak, mint közületnek, fogyasztó közönségnek jól felfogott érdekéből egyformán, az 1935. évben bekövetkezendő háramlásakor úgy a gáz, mint a villamtelep üzemének házikezelésbe való vétele lett volna indokolt, mert a közvilágítás par excellence monopolisztikus természetű üzem, mely házikezelésben hasznosítandó.

— Két érv hangzik állandóan visszatérő refrénként a házikezelés ellen.

Az egyik, hogy a városnak nem lesz elegendő pénze 1935-ben ahhoz, hogy a telepet bírtokba vegye. Ez az érv nem helytálló, mert a bírtokbavételhez 2.5 millió pengőre van szükség, amely összeg nem olyan jelentékeny, hogy egy ily üzem céljára megszerezhető ne lenne. De ugyanazok, akik azt állítják, hogy a város 1935-ben nem tudna megszerezni 3-4 millió pengőt a házikezelésbe való vétel céljára, hajlandók voltak megszavazni a jelen fellebbezéssel megtámadott szerződést, amelynek 2. §-ának e) pontja arra kötelezi majd a várost, hogy a gázgyári cégtől kölcsönve 3.000.000 pengőt a gázgyárnak ugyanebben az évben visszafizesse. Kétségtelen itt az elmentmondás, mert ha 1935-ben nem lehet szerezni 3.000.000 pengőt a házikezelésbe való vétel céljára, miként tud a város szerezni ugyanily összeget a most kontrahálandó kölcsön visszafizetésére. A másik érv a házikezelésbe való vétel ellen az, hogy

tág teret nyitna a protekciós gazdálkodásnak.

Erre válaszuk csupán az, hogy „nem vagyunk hajlandók sem Szeged város társadalmát, sem érdemes magisztrátusát annyira deklasszifikálni”, hogy nem tartanók éretnek arra, miszerint házikezelésbe vehessen és folytathasson egy üzem, holott más nagy városok ugyanezt teljes eredménnyel megtették és folytatják. Az üzem tö-

kéletes hasznosítása csak házikezelésbe való vétel útján eszközölhető, épen ezen okból; ezen elvi alapon támadjuk meg a közgyűlésnek sérelmezett határozatát.

— Vajon

időszerű-e ma, a gazdasági válság mélypontjában

a koncesszió meghosszabbítása? — folytatja a fellebbezés. Nincsen oly végszükség a város számára, amely ennek a nagyértékű vagyontárgynak kényszerű elidegenítését épen a mai teljesen labilis, valutáris, pénzügyi és gazdasági viszonyok között indokolná. Kaotikus forrongásban van az egész gazdasági élet, vagyontárgyainkat helyes értéktétellel fel sem becsülhetjük, mert értékmérőnk vásárlóereje is abnormis kilengéseket mutat. Egy további generáció életére kiható hosszú évtizedekre szóló szerződést csak tisztult, nyugodt gazdasági atmoszférában lehet megkötni.

— Megemléstendő a közgyűlés határozata azért is, — mondja a fellebbezés harmadik része —, mert a koncesszió meghosszabbítását tartalmazó terhes szerződésnek megkötése

műszakilag és kereskedelmiileg

kellőképpen előkészítve nem volt. Nem felelt a törvényhatósági bizottság előtt oly műszaki és kereskedői szakvélemény, amely szabatosan és félreanagrázást nem tűrő módon állapította volna meg azt: a) mit ér a jelenlegi erőtelep; b) mi a koncesszió meghosszabbításának további valódi üzleti értéke; c) mi valószínű jelenlegi tiszta üzleti nyeresége és eredménye a gáz- és villanyüzemeknek; d) milyen további többleteredmény várható a távvezetési áramellátás esetén; e) milyen átlagos fogyasztási emelkedéssel kell számolni 30 éves átlagban úgy a gáz, mint a villany fogyasztásánál?

— Felette sérelmes, hogy a szerződéstervezet mostohán gondoskodik

a fogyasztóközönség érdekeiről.

Megfelelő szakértői vélemény hiányában a bizottsági tagok, valamint a kiküldött külön bizottságnak tagjai bizonytalanságban mozogtak a megállapítandó egységárak tekintetében is, azonban mégis vannak oly fixpontok, amelyekből következtetve megállapítható, hogy a szerződésileg megállapított magánvilágítási 60 filléres egységár indokolatlanul magas.

— Nem hivatkozunk itt más városok egységáraira, amelyek irányadók nem lehetnek miután minden más városban más tényezők szabják meg az egységárak alakulását és minden városban több, kevesebb mértékben érvényesül az adópolitika, mely ezután terheli meg fogyasztási adóval a város közönségét. Annyi azonban tény, hogy a régi szerződés hatálya alatt a néhány év előtt megállapított választott bírósági ítélet értelmében a magánvilágítási egységár 68 fillérben állapított meg, amely egységárban benne foglaltattak a teljes befektetett tőkék amortizációját tekintettel az 1935. évben bekövetkezendő háramlásra) és figyelembe lett véve, hogy egy bizonyos időn keresztül, a háborús években a korona rom-

Iskola és intézeti harisnyák. kötöttáruk

legjobbát a legolcsóbban

Lusztig Imre kötöttáru üzlete
Széchenyi tér 2. Tisza-szálló mellett

lása folytán az engedményes vállalat nem teljes mértékben amortizálható. Ha tehát ily súlyos teherterhelés szemmel tartásával 68 fillérben állapította meg a választott döntőbíró a magánvilágítási egységárát, úgy a szerződésben kikötött 60 filléres egységár túlzottan magas, mert a vállalkozónak a jövőben már jóval kisebb befektetési tőke amortizációjával kell számolni. Hasonlóképpen túlzottan magas a közvilágítás egységáraként megállapított 30 fillér, valamint a városi motorikus fogyasztásért megállapított 26 filléres egységár. A vízműtelep részére a motorikus áramot jelenleg is 7.3 filléres árral tudja szállítani, mely áramot a vízműtelep éjjel-nappal, tehát csúcsterhelés idején is igénybe vehet. Nem reális ellenszolgáltatás az oly fizetés, amely áruval történik akkor, ha az árut a vevő oly értékben számolja el, amelyben több a haszon, mint az önköltség.

— Végül nagy hiánya a szerződéstervezetnek az is, hogy nem gondoskodik az erőtelepek és a koncesszióknak a szerződéses időtartama alatt, 15-20 év után leendő időközli megváltásáról sem.

— A sérelmezett szerződés — fejeződik be a fellebbezés — minden vonatkozásban magán viseli a szerződő felek egyenlőtlen helyzetének minden ismervét. A város, mint közület, valamint a fogyasztóközönség az öt joggal megillető előnyöknek csak csekély töredékéhez jut, amivel szemben további 30 évre lekötéssel eladja azokat a nagy érdekeket, amelyek a város fejlődése és a fogyasztóközönségnek boldogulása szempontjából mérhetetlen fontosak. Teszi pedig ezt a város csupán azért, hogy átmeneti, pillanatnyilag nehéz anyagi helyzetében némi megkönnyebbülést teremthessen magának. Ily átmeneti, időleges, talán csak egy esztendőig tartó pénzügyi megkönnyebbülésért nem szabad az erőtelep és az ezzel kapcsolatos koncesszióhoz fűződő nagy érdekeket feláldozni, mert a város jövő háztartása, iparosainak versenyképessége, kereskedőinek boldogulása és a magánháztartások terheinek könnyebbülése, a gázgyár és villanytelep racionális értékesítésétől és kihasználásától függ.

Selyemharisnyák, selyemnadrágok legolcsóbbak Hölle kesztyűsnél, Klauzál tér 3.

Gyermekparalízis Földeákon és Makón

(A Délmagyarország munkatársától.) A Makó melletti Földeák községben felütötte fejét a gyermekparalízis és veszedelmesen terjed. A helyzet annál súlyosabb, mert a gyógykezelés nehézségekre ütközik. Földeákhoz a legközelebb eső kórház a makói vármegyei kózkórház járványosztálya. Ide azonban a gyermekparalízis betegeket nem veszik fel, mert — amint mondják — nem tudják nyújtani a beteg gyermekeknek a gyógyítás legfőbb eszközét: a gyógyult gyermekek vérsavóját. Így azután a betegeket Szegedre kell szállítani, amiért a mentőknek 40 pengőt kell fizetni. Természetes, hogy ez az összeg súlyos megterhelést jelent a szülőknek.

A makói Szegedi-uccai elemi iskolában is történt egy gyermekparalízises megbetegedés. A hatóság azonnal bezárta az iskolát és elrendelte a termék fertőtlenítését.

könyvek

Legújabb gazdag választékban a DÉLMAGYARORSZÁG kölcsönkönyvtárában

Belvárosi Mozi

Péntek, szombat, vasárnap

Cocktail kisasszony

(Újra, a bárban nagyszerű)

énekes, zenés, táncos vigjáték, részben
Lehár Ferenc zenéjével.

Fő szereplők:

George Alexander, Lottie Loring,
Betty Bird.

Előadások 5, 7, 9 órákor